

tradukoj. La enhavo fariĝis bunta, evidente por allogi la legantaron, kiun jam enuigis daŭraj kvereloj pri gramatikaj subtilaĵoj kaj klaĉoj pri esperantistaj herezuloj. La redakcio eĉ petis pri diverseco: „Ju pli diversaj estos la temoj de la artikoloj en Cosmoglotta, des pli interesa estos nia revuo”. La redakcio demandis pri la deziroj de la legantoj. Oni petis dediĉi kelkajn kajerojn al interesaj temoj. Pluraj kajeroj, redaktitaj de Ric Berger, alportis longajn artikolojn pri pentroarto. Post la neatendita retiriĝo de Berger en la jaro 1950, Alphonse Matejka transprenis la redakcion, kaj ekde 1954 ĝis sia morto en 1962 sekvis Kurt Hamburger en Sankt-Galo.

Krom Cosmoglotta, en kvindekaj jaroj aperadis en Interlingue jenaj revuoj: en Svislando *Cive del Munde*, en Ĉeĥoslovakio *Voce de Praha*, en Svedio *Sved Interlinguist*, en Britio *International Memorandum*, en Francio *Interlinguistic Novas*, *Jurnale Scolari International*, *Buletine Pedagogic International*, *Super li Frontieras*. Krome, regulan rubrikon por Interlingue enhavis *Vie libre* en Avignon, *Revue internationale de sténographie* en Biel, *Aetne Post* en Catania kaj *Europa*, organo de „European Union” en Baselo, ekde 1959 *Exon-Journalen* en Svedio. Plue, en 1956 publikiĝis en Prago *Globus Correspondent*, en Nederlando *Interlingue-Informationes* (1959 alinomita al *Lingue European*), kaj *Revúe Shakistic International*, en Svislando *Le Currero del Mundo*. En 1958 ekzistis *Interlingue-Postillion* en Germanio kaj *Novas de Oriente* en Japanio. *Interlingue Adressarium* tiam enhavis adresojn el 40 landoj. En 1959 fondiĝis *Amicitie european* en Svislando. En 1967 startis popularsciencia internacia revuo *Teorie e practica* en svisa-ĉeĥoslovaka kunlaboro, en 1971 *Novas in Interlingue*, aperanta en Ĉeĥoslovakio malgraŭ malfavoraj politikaj kaj ekonomiaj cirkonstancoj. APIS havis propran organon *Informator*, eldonatan unue en Svislando kaj transprenitan en kvindekaj jaroj de Jan Ámos Kajš en Brno. La unuopaj kajeroj enhavis i.a. liston de informantoj (kiuj tradukadis modelajn informaciajn tekstojn en siajn etnolingvojn kaj zorgis pri publikado en lokaj revuoj), liston de turismaj eventoj kaj informojn pri turismaj kaj kulturaj vizitindaĵoj, korespondan servon, katalogon de libroj en Interlingue, reklamojn pri diversaj publikaĵoj kaj servoj.

En 1959 fondiĝis *The International Language Association* en Usono, sub prezido de Mario Pei, kun oficiala organo *International Language Review* sub direktado de Floyd Hardin. Cosmoglotta interesiĝis pri la enhavo de tiu ĉi revuo, ekz. en 1965 skribas Matejka: „*Parley, Tungl, Babm, Safo, Pikto, Globaĵo, Concorde, Stiphone, Neo, Unione, Intal! La plejmulto de tiuj nomoj eble signifas nenion por mezuma interlingvisto, sed ili estas pli-malpli familiaraj por legantoj de International Language Review, unu el kies taskoj estas sciigi la legantojn pri novaj projektoj de internaciaj lingvoj*”. En 1968, Cosmoglotta rimarkis ekeston de nova interlingvistika revuo en Esperanto, *Fokuso*, kaj en 1969 anoncis aperadon de *Cosmopace*, oficiala organo de samnoma internacia organizaĵo, fondita en Frankfurto. Oni informis ankaŭ pri *Progreso*, oficiala organo de Ido-movado.

Estas rimarkinde, ke male al aliaj internacilingvaj organizaĵoj, okcidentalistoj jes ja organizis landajn kunvenojn, sed ne flegis internaciajn „universalajn” kongresojn. (Oni scias pri renkontiĝo en Berlino en junio 1935, kiun Edgar de Wahl partoprenis post la diskuto kun Jespersen, pri internacia kunsido en Zuriko en 1939, kunveno de proletaraj interlingvistoj en Parizo en 1951, renkontiĝoj en Sankt-Galo en 1958, en Vroclavo en 1968, en Munkeno en 2014 kaj, okaze de la 75-jariĝo de Cosmoglotta, en Prago en 2016.)

Krizon en la Interlingue-movado alportis apero de Interlingua de IALA en la jaro 1951. Alphonse Matejka konstatis, ke la publikigita vortprovizo de Interlingua en 90% kongruas